Voordewindhond helpt plaatst zorgt

Windkracht 10 kerst 2012

Windkracht is de nieuwsbrief van Voordewindhond, de vereniging die windhonden helpt. Windkracht verschijnt vier maal per jaar en wordt digitaal verspreid onder de leden en donateurs van Voordewindhond.

✓ HONDEN

Het is u vast wel opgevallen: de herfst kwam en ging, maar geen Windkracht te bekennen! Wij hopen dat u het ons niet al te kwalijk genomen hebt. Er was gewoon tè veel te doen om ook nog een brief te schrijven. Dat vele werk was overigens niet alleen in het kader van Voordewindhond, maar ook, en eigenlijk vooral, in het kader van ons normale werk. Per slot van rekening zijn wij allemaal werkende burgers die het dierenbeschermingswerk naast het normale werk doen. En dat valt soms niet mee. Maar, genoeg gejammerd! Als compensatie komt hier een dubbele aflevering! In onderstaande *wordle* vindt u de websitenamen van alle honden voor wie Voordewindhond in het jaar 2012 nieuwe huizen vond:

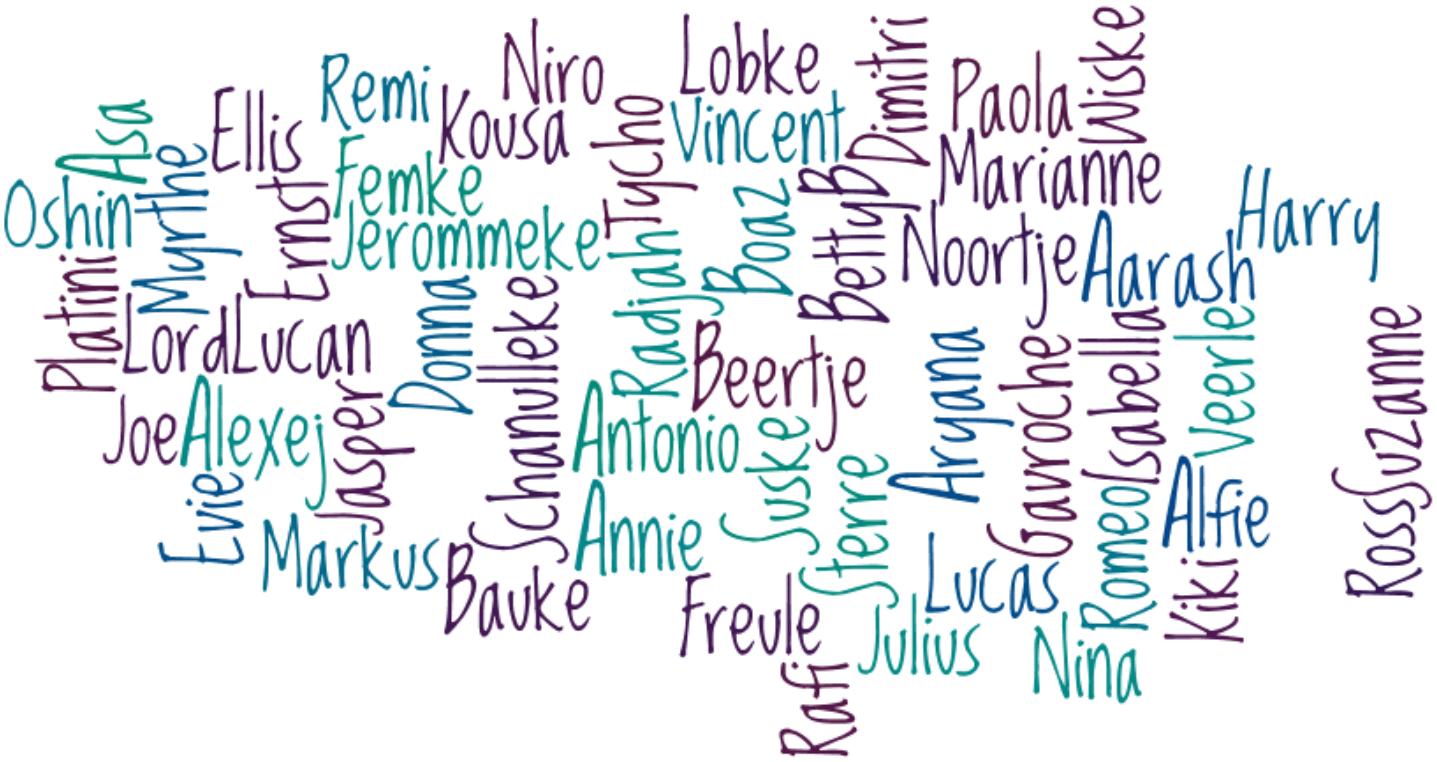

De meeste zult u wel herkennen, maar er zitten ook enkele tussen waarvan u misschien denkt “nooit van gehoord”. Die waren al op hun nieuwe bestemming voordat we zover waren dat ze op de site konden. Wij wensen alle honden en mensen nog een lange en gelukkige tijd met elkaar toe.

En uiteraard gaan wij welgemoed verder met zoeken, want we hopen voor onze andere beschermelingen, van wie er sommige al heel erg lang wachten, net zulke fijne huizen te vinden.

✓HET JAAR IN CIJFERS

Omdat we in de laatste weken van 2011 een grote groep honden uit Frankrijk kregen, geven de aantallen aangeboden en herplaatste honden een enigszins vertekend beeld. Het lijkt wel alsof er in 2012 veel meer honden herplaatst werden dan aangeboden. Grotendeels is dat dus te verklaren uit de herplaatsingen van de Franse honden die allemaal in 2012 plaats vonden. Om het beeld recht te trekken komt hier een vergelijking tussen de jaren 2011 en 2012:

	2011	2012
Aangeboden	74	37*
Herplaatst in 2011	41	
Herplaatst in 2012	25	26
Te herplaatsen in 2013	8	11

**Niet meegerekend zijn de barzoi Niki, die toch bij zijn oude eigenaar bleef en de greyhound Iris, die op 13 september aan de gevolgen van een heftige epileptische aanval in de armen van Martine overleed.*

Het jaar 2012 was overduidelijk het jaar van de afghaan. Eén derde van de herplaatste afghanen behoorden tot de zogenaamde 'renafghanen'. Die kwalificatie bemoeilijkte hun herplaatsing in niet geringe mate. Op het ogenblik wachten nog drie renafghanen op een nieuw huis en we hopen van harte dat we ook voor deze dieren, die er toch echt zelf niets aan kunnen doen dat ze weinig vacht hebben, mensen vinden die daar doorheen kunnen kijken en misschien zelfs wel stiekem denken dat zo'n dun vachtje in ieder geval veel poetswerk scheelt.

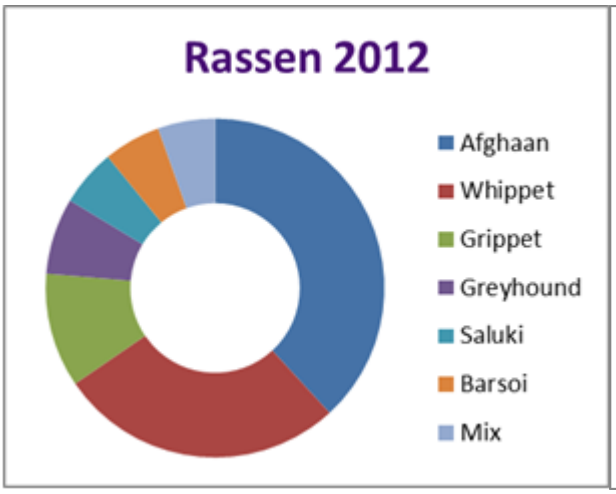

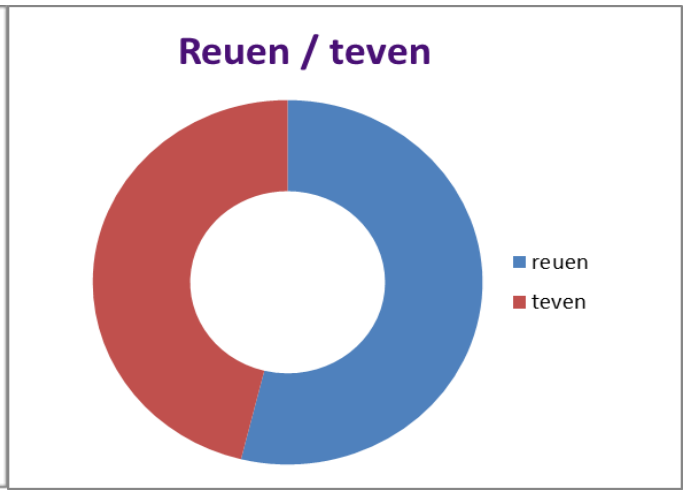

Ook whippets werden in 2012 weer veel aangeboden, terwijl de greyhound-whippet-mixen die wij gekscherend 'grippet' noemen ook in toenemende aantallen geholpen moeten worden. Er werden weer iets meer reuen dan teven aangeboden, maar de dames beginnen aardig in te lopen.

Het jaar 2012 was ook het jaar van maar liefst 8081 opvangdagen. Gemiddeld verbleef een hond 121 dagen in opvang. Maar daar zitten natuurlijk uitschieters naar boven en naar beneden bij. Gentle verbleef bijvoorbeeld precies 1 dag in opvang, maar Claudi zit al 638 dagen te wachten.

Hieronder volgt een staafdiagram waarin de opvangduur in 2012 is weergegeven. Gelukkig zijn dus ook veel honden geweest die niet zo heel erg lang op hun nieuwe mensen hebben hoeven wachten.

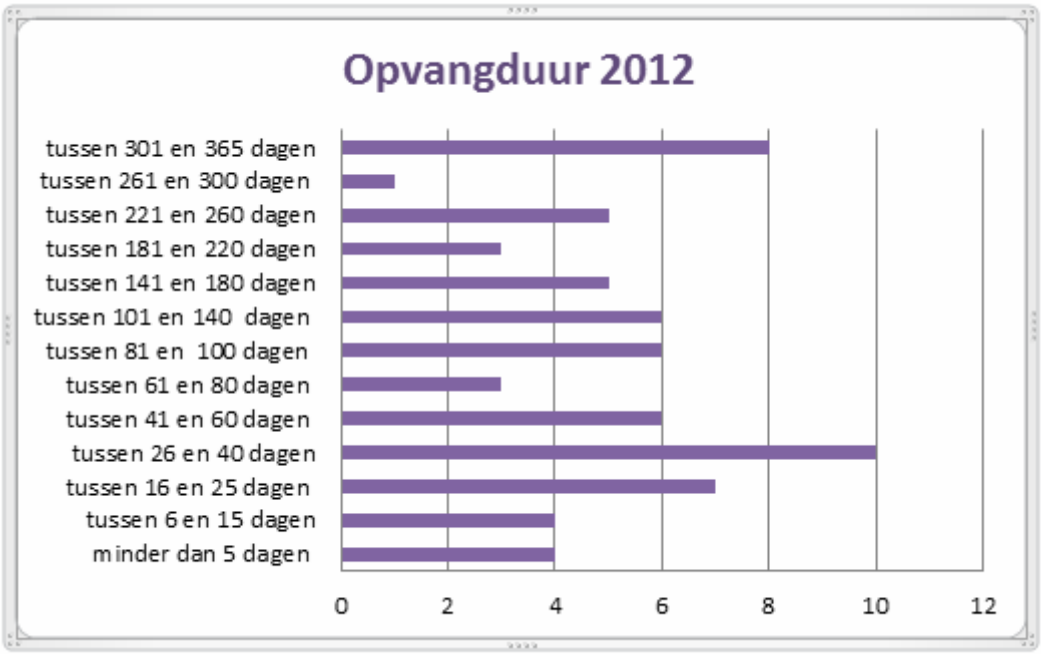

Ten opzichte van 2011 is het aantal opvangdagen meer dan verdubbeld. De vraag is dan natuurlijk 'waar komt dan die enorme stijging vandaan?' De oorzaak van de sterk toegenomen opvangdagen zit hem niet zo zeer in het stijgende aantal honden als wel in het feit een aantal honden extreem lang blijft zitten voordat ze geplaatst worden. Wat daarbij opvalt is dat de grote groep Franse honden, die makkelijk de oorzaak van de sterke stijging in opvangdagen hadden kunnen zijn, vrijwel allemaal betrekkelijk snel naar een nieuwe eigenaar gingen.

De honden die de huidige problemen veroorzaken zijn vooral onze zogeheten renafghanen. In oktober 2011 kregen wij in korte tijd 10 renafghanen aangeboden en deze tien honden zijn gezamenlijk goed voor zo'n slordige 2100 dagen opvang. En het eind van deze telling is nog niet in zicht: drie van deze honden wachten nog op een nieuw huis.

Daarnaast hebben we nog wat andere langzitters, die soms om een duidelijke reden maar soms ook om geen enkele aanwijsbare reden lang blijven zitten:

Hond:	*Probleem:*	*in opvang sinds*
Duca	gedrag; onbekend ras, geen 'echte' windhond	16 juli 2011
Bertje	ziet slecht	22 juli 2011
Faysal	knieoperaties	30 december 2011
Claudi	snotneus	1 april 2011

We gaan er voorlopig gewoon van uit dat zich ooit de juiste mensen voor deze stamgasten melden, maar ook als dat binnen afzienbare tijd is, dan zullen de te ontvangen adoptiebedragen op geen enkele manier de ontstane kosten dekken.

✓ OPVANG

In deze Windkracht willen wij wat dieper ingaan op het opvangbeleid, ten eerste omdat opvang een steeds belangrijkere, om niet te zeggen essentiële plaats in het herplaatsingsproces inneemt en ten tweede omdat wij met enige regelmaat kritische geluiden over de opvang horen.

In het herplaatsingsproces moet al vroeg een beslissing genomen worden over waar de hond verblijft totdat de nieuwe eigenaar gevonden is. Het verloop kan schematisch als volgt worden weergegeven:

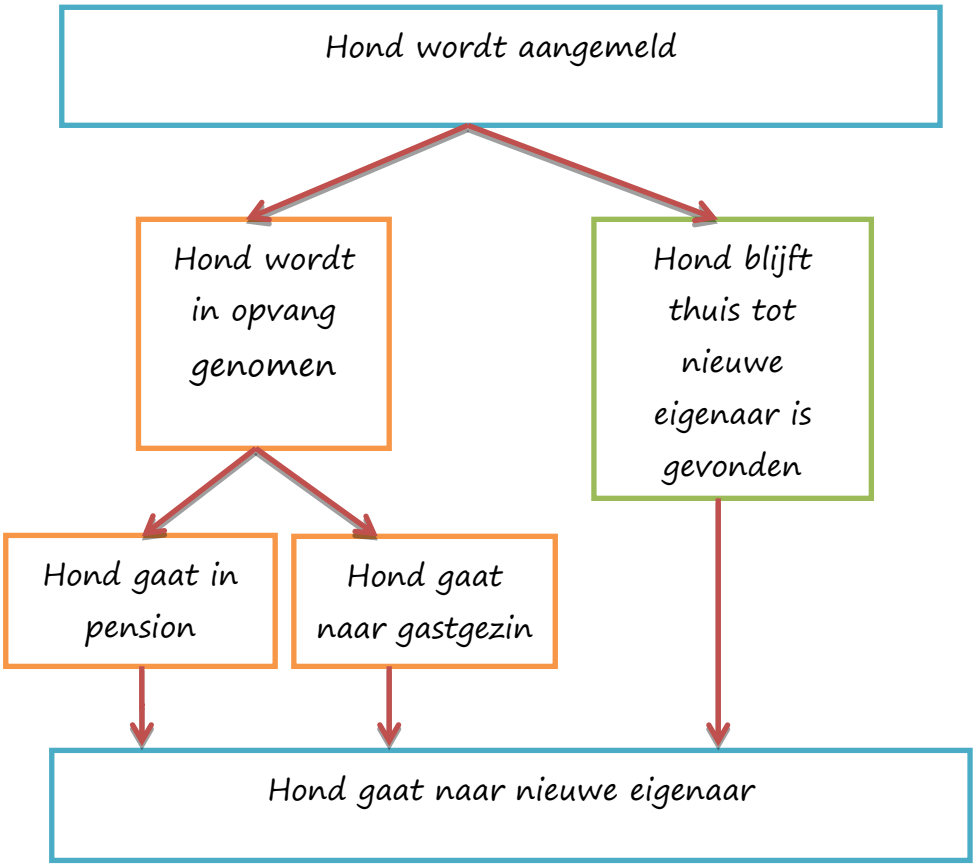

Afgezien van gevallen van mishandeling of acute nood, is het veelal beter voor de hond om bij de oude eigenaar te blijven totdat een nieuwe gevonden is. De hond kan dan direct van de oude eigenaar naar de nieuwe eigenaar en verliest dus slechts één keer zijn huis.

Tot voor enige jaren was het gebruikelijk dat een hond thuis bleef totdat hij naar zijn nieuwe plek kon verhuizen. Sterker nog, de meeste windhondeigenaren moesten er niet aan denken om hun hond in opvang te doen. Om ons niet helemaal duidelijke redenen is die situatie drastisch veranderd. Wie nu contact opneemt en zijn hond voor herplaatsing aanmeldt wil over het algemeen dat de hond zo snel mogelijk in opvang gaat –vaak moet de hond ook nog worden opgehaald en naar zijn opvangadres gebracht worden. Ter bepaling van de gedachten: in 2011 bleven nog 13 honden bij de oude eigenaar totdat een nieuw adres gevonden was, maar in 2012 bleef slechts een hond thuis.

Gastgezin of pension?

Uit het schema blijkt dat er twee mogelijkheden voor opvang zijn: het gastgezin of het pension. Opvang in een gastgezin klinkt in ieder geval veel leuker en gezelliger dan opvang in een pension. Bij een gastgezin stel je je toch snel voor dat de hond 's avonds lekker op de bank tv mag kijken en in het geval van het pension zie je toch eerder de spijlen van een kennel.

Voordewindhond maakt uiteraard ook gebruik van gastgezinnen en wij hebben echt geluk met onze gastgezinnen, waar de opvang uitstekend verloopt en waar wij met veel vertrouwen ook een moeilijke windhond kunnen onderbrengen. Deze mensen, zoals Bianca, Peter & Simon, Ramona & Remi, Sophie, Raymond & Tim, Henny en Rubi zijn dan ook goud waard voor de vereniging! Heel veel dank aan jullie allemaal voor alle goede zorgen die jullie aan onze honden in 2012 hebben besteed. We hopen ook in 2013 weer een beroep op jullie te mogen doen.

Hier volgt een grafiek waarin aangegeven wordt waar de honden ondergebracht waren in 2012:

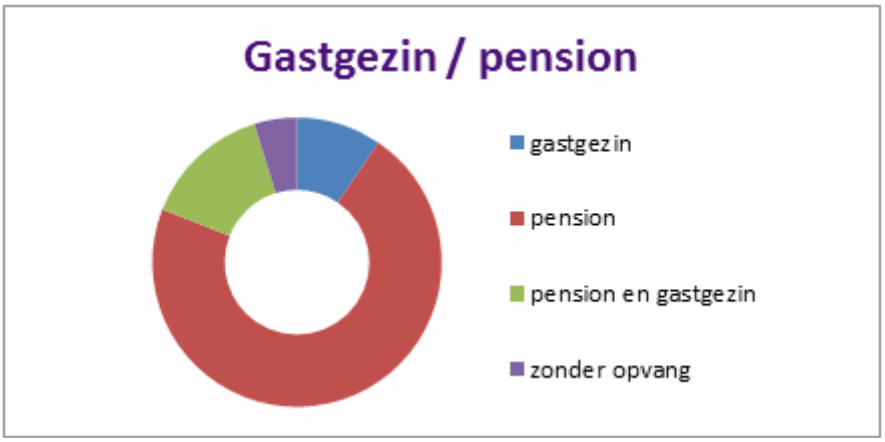

Maar er kunnen ook bezwaren aan opvang bij gastgezinnen kleven. Het komt nogal eens voor dat de hond na korte tijd toch weer weg moet, bijvoorbeeld omdat de hond niet kan opschieten met de al aanwezige hond(en) of kat(ten), omdat hij vervelend gedrag vertoont, niet alleen blijft zonder te janken, in huis plast of het meubilair vernielt, of omdat de opvangperiode toch langer duurt dan verwacht en het gezin met vakantie gaat. Verder gebeurt het nog wel eens dat een net aangekomen opvanghond zo in de war is dat hij bij de eerste de beste gelegenheid de benen neemt en een heel legertje Voordewindhondmensen soms dagen in de weer is om de vluchteling weer te vangen. En dan zijn er nog opvangouders die uit overbezorgdheid voor hun opvangdier direct met hem naar de dierenarts gaan en daar een fikse rekening oplopen, die natuurlijk door Voordewindhond betaald moet worden.

Uit oogpunt van de hond is opvang in een gastgezin ook niet altijd ideaal. Honden zijn weliswaar enorme opportunisten die vaak snel lijken in te burgeren, maar zelfs als de hond niet al te veel zichtbare last van het verlies van zijn huis heeft, betekent het afscheid van het gastgezin toch wéér een verlies. De ervaring is trouwens dat vrijwel alle honden ongeveer een jaar nodig hebben om helemaal 'aan te komen'. Als hij dus vijf, zes, zeven maanden bij een gastgezin woont, is hij al aardig op weg. Als die weg dan toch een doodlopende weg blijkt te zijn, is dat jammer voor de hond.

In verband met de schaarste aan goede opvanggezinnen en met de nadelen voor de hond bij langer verblijf bij een gastgezin, worden toch veel van onze honden in pensions ondergebracht.
Wij hebben twee dierenpensions die ons opvangplekken ter beschikking stellen. Het ene pension is in België, het andere in Friesland. De opvang is daar in handen van professionals en wij kunnen ervan verzekerd zijn dat de honden daar veilig zijn en goed verzorgd worden. Bovendien is voor veel honden die uit gestreste omgevingen komen –denk maar aan verstoorde menselijke relaties, roedelproblemen– het verblijf in een pension met alle structuur en duidelijkheid die daar heersen vaak een verademing.

En om nog even terug te komen op de spijlen van de pensionkennels. Een aantal van u denkt ongetwijfeld , 'nou, zo'n pension lijkt toch verdacht veel op een asiel.' Tot op zekere hoogte is dat ook zo. De honden liggen daar 's avonds niet op de bank televisie te kijken. Waarom, vraagt u zich wellicht af, vangt Voordewindhond dan toch veel honden in een pension op?

Het verschil tussen een willekeurig asiel en onze twee pensions zit 'm in de aanwezige windhondexpertise. In tegenstelling tot asielen waar de medewerkers over het algemeen geen specifieke windhondkennis hebben, zijn onze pensioneigenaren beide windhondmensen in hart en nieren. Zij weten wat een windhond nodig heeft en zij kunnen zijn signalen lezen. Zij zijn dan ook de eersten die aan de bel trekken als een windhond ongelukkig is in hun pension. En dan brengen wij hem of haar natuurlijk onder bij een goed en betrouwbaar opvanggezin. Zo ging de sloughireu Najeeb, die het verschrikkelijk vond in het pension, al na enige dagen toch naar een gastgezin.

En wanneer we met pups of heel jonge honden te doen hebben, geven wij uiteraard ook de voorkeur aan een gastgezin boven een pension. Vrijwel alle afghanenpups uit Frankrijk gingen naar gastgezinnen, en de twee voor wie geen gastgezinnen beschikbaar waren verbleven bij de pensioneigenaar in huis.

✓ FINANCIËN

Laten we er geen doekjes om winden: het is sappelen en als we niet iets drastisch verzinnen loopt het in 2013 goed mis.

Laten we eerst eens naar de uitgaven kijken. Daarbij beperken we ons voor het gemak maar even tot de grootste kostenposten, zoals opvang, dierenarts, vervoer en telefoon.

Opvang	Voordewindhond had 8101 opvangdagen in 2012. Wij bieden zowel de gastgezinnen als de pensionhouders een vergoeding van de daadwerkelijk gemaakte kosten aan. Daarmee worden dan bedoeld voerkosten, dierenartsbezoek etc. Sommigen maken daar (gedeeltelijk) gebruik van; anderen niet. In 2012 was de voerkostenvergoeding € 1,50 per dag. In 2012 hebben we een slordige € 10.000 opvangkosten gehad.
Dierenarts	steeds meer honden worden niet-ingeënt en/of gechipt ingeleverd en aangezien nieuwe eigenaren over het algemeen erop staan dat hun nieuwe hond ingeënt is, lopen de dierenartskosten flink op. Daarbij kwam nog de afghaan Faysal, die met een afgescheurde knieband nogal wat dierenartskosten veroorzaakte. De dierenartsrekening beliep een kleine € 3.000.
Telefoon	omdat het grootste deel van het werk zich per telefoon voltrekt hebben we ook een flinke telefoonrekening van nog eens € 3.000. Voor dit bedrag zijn vier telefoons met een zakelijk abonnement in bedrijf.
Vervoer	steeds meer mensen willen dat hun hond wordt opgehaald –het aantal windhondeigenaren zonder auto of met een kapotte auto is verrassend hoog. Hoewel Nederland een klein land is, loopt het aantal kilometers toch zeer snel op: in 2012 werden door diverse chauffeurs ruim 12.000 kilometer afgelegd. Bij een gemiddelde benzineprijs van € 1,50 komt dat neer op nog eens € 1,800

Al met al gaven we in 2012 een slordige € 18.000 uit. En dan hebben we het nog niet over de andere, kleinere uitgaven, zoals porto, het niet door peetoudergelden gedekte deel van de kosten van Sunanda, kantoorbehoeften etc.

En laten we nu eens naar de inkomsten kijken:

Contributies	Voordewindhond heeft ruim 110 leden, die, op gezinsleden na, bijna allemaal € 25 per jaar betalen. De daadwerkelijk geïnde contributiegelden waren € 2250. Aanmaningen van de penningmeester verleidden een klein aantal leden er niet van de contributie over te maken.
Adoptiegelden	als alle nieuwe eigenaren het volledige adoptiebedrag betaald hadden, zouden die gezamenlijk € 10.200 gegeneerd hebben. Helaas zijn er altijd mensen die nadat ze hond eenmaal in huis hebben plotseling vinden dat ze geen adoptiebedrag hoeven te betalen. De gedachtegang is daarbij dat wij blij moeten zijn dat deze mensen een hond van ons genomen hebben. Dan zijn er nog nieuwe eigenaren die behandelingen en opknapbeurten bij de dierenarts vergoed willen hebben. De daadwerkelijk ingekomen adoptiebedragen zijn: € 8.650
Afstandsgeld	we vragen sinds 2012 aan oude eigenaren een bijdrage in de kosten van vervoer en opvang van € 65. De ervaring is echter dat de meeste oude eigenaren daar niets voor voelen. In 2012 hebben slechts 11 eigenaren bij de overdracht van de hond afstandsgeld betaald. De betaalde bedragen lopen nogal uiteen; het laagste afstandsgeld bedroeg €2 en het hoogste € 175. De inkomsten uit afstandsgeld bedroegen in 2012 € 850 . Dat is natuurlijk wel € 850 beter dan niets!
Winkel	onze winkel genereert geen wereldschokkende inkomsten. In 2012 verdienden we in totaal € 647 met de verkoop van korfjes, clickers en de agenda. Na aftrek van kosten, bleef er nauwelijks € 100 winst over. De winkel zou wellicht veel meer kunnen opleveren, maar dan moet “iemand” zich het lot van de winkel aantrekken en deze ter hand nemen. (Dit was een hint of misschien wel een verzoek…..)

Incidentele donaties	het is aan incidentele donaties te danken dat Voordewindhond niet veel ernstiger in de problemen zit. Ruim 200 windhondliefhebbers ontvingen begin januari onze Noodweer-oproep naar aanleiding van de grote groep Franse honden. Uiteindelijk doneerden 52 van de aangeschrevenen geld voor het noodfonds. Te samen brachten zij € 3.000 op. Deze € 3.000 hebben ons dit jaar min of meer gered. Gelukkig zijn er ook nog wel meer mensen die geheel onverwacht een zeer welkome donatie doen. Zo heeft Anne Houben, de organisator van de veiling van vorig jaar, met het maken van opschriften bij foto's ook nog € 250 aan ons overgemaakt. Al met al ontvingen we een slordige € 3.500 aan incidentele giften. Dank aan alle gevers!
Structurele donaties	we hebben drie leden die ons iedere maand een relatief klein bedrag doneren. Maar toch leverde dat in 2012 een dikke € 200 op. Hulde aan deze donateurs!

Goede hoofdrekenaars onder u hebben vast al gezien dat we in 2012 ruim € 18.000 uitgegeven hebben en daarentegen slechts een krappe € 16.000 inkomsten hebben weten te genereren. Iedereen, goede en slechte rekenaars, kan zien dat wij meer uitgeven dan we binnen krijgen.

Maatregelen
Tijdens de jaarvergadering 2012 zijn al een aantal maatregelen genomen voor het jaar 2013 om de financiële positie van de vereniging te verstevigen:

- De contributie gaat omhoog van € 25 naar € 30
- Het adoptiebedrag gaat omhoog van € 200 naar € 250
- Om het aantal wanbetalers terug te dringen zullen we voortaan de betaling van het adoptiebedrag bij het ophalen van de hond in ontvangst nemen. Dat laat natuurlijk onverlet het recht op terugbrengen als het met de nieuwe hond echt niet gaat.
- Het afstandsgeld blijft gelijk: € 65

Nu ziet u natuurlijk zelf wel dat de bedragen die hiermee gegenereerd worden ook niet genoeg zullen zijn om het probleem structureel op te lossen.

Nog meer maatregelen!
We zouden kunnen besluiten de vereniging op te doeken. Dat is natuurlijk een onzinnige gedachte: daarvoor hebben te veel honden onze hulp nodig. Tegen de oude eigenaren zeggen dat ze hun hond thuis moeten houden totdat we een nieuwe eigenaar hebben gevonden is ook geen oplossing. Het duurt vaak lang voordat de juiste mens gevonden is en zoveel tijd hebben oude eigenaren niet. En wie weet waar de hond belandt als het geduld van de oude eigenaar op is. En tegen het verhaal van de kapotte auto is eigenlijk ook geen kruid gewassen; als een hond opgehaald moet worden, tja, dan moet hij opgehaald worden.

Dus moeten er meer en vooral structurele inkomsten gegenereerd worden.
En misschien hangt het succes daarvan wel af van de mate waarin we in de komende tijd windhondminnend Nederland ervan kunnen doordringen dat het welzijn van windhonden die hun huis verliezen echt een probleem van alle windhondliefhebbers is. Niet alleen van een stelletje gedreven Voordewindhondmensen die bij voortduring alles uit hun handen laten vallen om weer ergens een hond te gaan redden, maandenlang de verzorging van zo'n hond op zich nemen en uren in de weer zijn om weer een nieuwe eigenaar te vinden. We moeten met elkaar, als windhondliefhebbers, allemaal een bijdrage leveren om de windhonden die hun huis verloren hebben of dreigen te verliezen te helpen.

Want dak- en thuisloze windhonden zijn het pakkie-an van alle mensen die windhonden een warm hart toedragen!

Het bestuur heeft een aantal betrokken leden gevraagd zitting te nemen in de “Commissie Windscherm”. Deze commissie heeft als opdracht fondsen te gaan werven. Bestuur en commissie zullen binnenkort bij elkaar komen om zich te buigen over een plan van aanpak. Wij houden u op de hoogte van de plannen.

✓ SUNANDA

Voordewindhond had vanaf de allereerste dag een peethond annex mascotte: Sunanda. Toen Sunanda nog Indy heette ontsnapte zij tijdens de overdracht op een parkeerplaats in Mönchengladbach door een kier van de auto en verdween in de regenachtige nacht. Elf dagen lang hield zij de gemoederen bezig voordat we haar uiteindelijk met behulp van een vangkooi konden weer konden pakken. Nadat de eerste euforie bedaard was, deed zich een prangende vraag voor: waar moet Indy heen?

Gelukkig vonden we Hélène Duncan bereid haar in eerste instantie op te vangen. Al snel bleek dat Indy, inmiddels omgedoopt tot Sunanda, het erg fijn vond bij Hélène. Ook werd duidelijk dat we in verband met de gedragsproblematiek van Sunanda niet zo snel een huis voor haar zouden kunnen vinden. Maar nòg een hond was financieel eigenlijk niet haalbaar voor Hélène.

De oplossing was Sunanda tot peethond te maken. Het peethondenprogramma houdt in dat andere windhondliefhebbers gezocht worden die een financiële bijdrage leveren aan het onderhoud van de hond, zodat deze bij zijn eigenaar kan blijven. Voor Sunanda hadden we drie peetouders, die gezamenlijk een deel van de kosten voor hun rekening namen. De rest paste Voordewindhond zelf bij.

Hélène heeft kort geleden te kennen gegeven dat zij verder zelf voor Sunanda wil zorgen. Wij hebben uiteraard de peetouders hiervan in kennis gesteld en zeggen hen vanaf deze plek nogmaals dank voor hun bijdragen! Wij wensen Sunanda, haar windhondvriendinnen en haar mensen nog een lange gelukkige tijd toe. Tenslotte willen wij ook Hélène bedanken voor haar goede zorgen aan Sunanda besteed èn voor het fraaie ontwerp en het nauwgezet bijhouden van onze site. Wij zullen zowel haar als Sunanda missen.

✓ SITE

Veel websitebezoekers is opgevallen dat de website van de vereniging de laatste maanden niet of nauwelijks werd bijgehouden. Dat was niet omdat er niets te melden was, in tegendeel, maar omdat na het plotselinge vertrek van de webmistress niemand echt in staat was haar taak over te nemen.

Daar komt nu verandering in. We zijn meer dan dankbaar dat Raymond Plomp de taak op zich genomen heeft de oude site, die in html gemaakt was, om te bouwen tot een site die we zelf gemakkelijk kunnen bijhouden. U zult als gebruiker daar weinig van merken. We hebben erg ons best gedaan de site nog voor de kerstdagen in de lucht te krijgen, maar dat is net niet gelukt.

✓ MENSEN KOMEN EN MENSEN GAAN

We hebben versterking gekregen in de person van Sophie Witschge. Sommigen van u kennen haar al van de telefoon: haar activiteiten bestaan vooralsnog in het houden van nazorggesprekken en het onderhouden van contacten met mensen die een hond van Voordewindhond hebben. Maar we verwachten dat Sophie ook een rol bij de bemiddeling zal gaan spelen.

De ontwikkeling van Voordewindhond in Duitsland en Frankrijk loopt niet helemaal zoals we dat gehoopt hadden. Er worden wel honden uit die landen aangeboden en we herplaatsen ook honden naar het buitenland, maar bij het “optuigen” van een sterke vertegenwoordiging van Voordewindhond komt veel meer kijken.

Onze Franse vertegenwoordigster, Gisela Freyer, heeft zich grotendeels teruggetrokken uit voordewindhond, maar blijft gelukkig wel beschikbaar voor eventuele noodgevallen of voor situaties waarin we extra ondersteuning in Frankrijk nodig hebben. Vanaf deze plek zeggen we haar dank voor alles wat ze voor Voordewindhond gedaan heeft en we wensen haar, Didani en Ayesha veel geluk.

✓ NOG EEN KEERTJE RENAFGHANEN

In de Windkracht van vorig jaar kerst schreven we naar aanleiding van de commotie rond de renafghanen dat het toch nauwelijks de schuld van de honden is dat ze als renafghaan ter wereld zijn gekomen. Gelukkig vonden we voor een aantal renafghanen prima huizen, bij mensen die het niets kon schelen dat de hond minder vacht had. Op het ogenblik wachten Kadija, Stella en Lydia nog op een nieuw huis.

En over die laatste hond willen we hier, precies een jaar later, nog iets zeggen. Halverwege oktober 2011 werd Lydia, samen met Paola, Ernst, Gabriëlle en Kiki, in werkelijk erbarmelijke omstandigheden op het Dierencentrum Friesland afgeleverd. Afstandsverklaringen werden ingevuld en ondertekend en we hebben later in de week via de chipnummers bij de Raad van Beheer kunnen verifiëren om welke honden het ging.

Lydia had het meeste haar van allemaal en hoewel we alle afghanen uit deze groep moesten scheren, was het moeizaam verwijderen van de dikke plakkaten haar van Lydia een zeer tijdrovende klus. Zelf vond ze het gelukkig prima! Het was alsof ze begreep dat als ze nou maar rustig bleef staan/zitten/liggen ze zich eindelijk weer een beetje normaal kon bewegen.

De oude eigenaar van deze vijf verwaarloosde honden heeft inmiddels op niet mis te verstane toon laten weten dat hij de honden terug wil hebben. De redenering die hij daarbij voert is dat wij slechts op de honden hadden moeten passen en we ze niet hadden mogen herplaatsen. Afgezien van het feit dat voor alle vijf de honden afstandsverklaringen zijn ondertekend, is Voordewindhond er niet om op honden van die en gene te passen. Als dat de bedoeling was geweest, dan was het logisch geweest het Dierencentrum Friesland te bellen en te vragen of er gedurende een (on)bepaalde tijd plek voor vijf afghanen in het pension was.

Het is niet onze gewoonte u foto's te tonen van verwaarloosde, ondervoede of mishandelde honden, maar in dit geval willen wij u toch laten weten waarom wij onder geen enkele voorwaarde bereid zijn Lydia –of Paola, of Ernst, of Kiki of Gabrielle aan de oude eigenaar terug te geven. En mocht u op uw reizen door het internet ergens bijzonder lelijke dingen over Voordewindhond lezen, dan weet u tenminste waar die vandaan komen! Op de foto's ziet u hoe Lydia er op 14 oktober 2011 aan toe was.

Gelukkig zijn dit soort verwaarlozingsgevallen geen schering en inslag en worden de meeste honden in veel betere toestand ingeleverd. Om deze deerniswekkende beelden van uw netvlies te krijgen, stellen we u voor snel naar de volgende bladzijde te scrollen of te bladeren.

Voordewindhond helpt plaatst zorgt